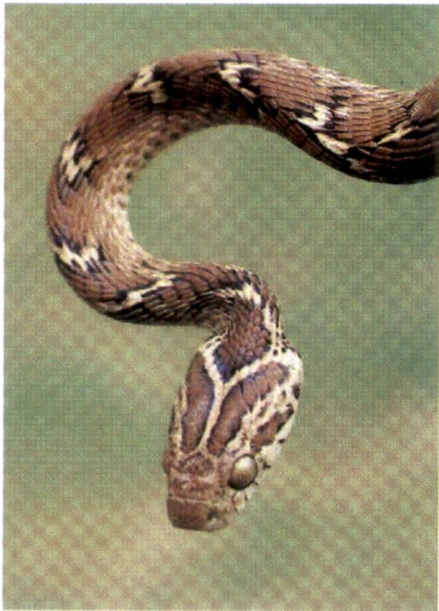

උරගයන් හා සබඳවු ජෛවගායික හා සංරක්ෂණික පසුබිම

ඩී.බී.ඒ.හිමාලි ද කොරියනා
 ජර්ජ්ස් කළමනාකරණ නිලධාරී
 ජෛව විවිධත්ව ලේකම් කාර්යාලය

සර්පයන්, කටුස්සන්, හූනන්, කිඹුලන්, ඉබ්බන්, කබරගොයන්, කැස්බෑවන් හා ඩිනොසෝර්ස් ද වීදි වගන් ව වසර දස ලක්ෂ 200කට පෙර ප්‍රභාසික යුගයේ ජීවත් වී දැනට තැන්පත් ව ඇති බැවින් ජෛව විවිධත්වයේ ද උරගයන්ට අයත් වේ. මොවුන් ගොඩ බිම වාසයට හොඳින් අනුවර්තනය වී ඇති සත්ත්ව කාණ්ඩයකි. බොහෝ උරගයන් ගාත්‍රා යුගල දෙකක් දරන අතර මෙම ගාත්‍රා පංචාගුලික ගාත්‍රා වේ. මෙම ගාත්‍රා යුගල දෙක බොහෝ දුරට එක සමාන වේ. එහෙත් සර්පයෝ ගාත්‍රා තෝ දරති. උරගයෝ අස්ඵලය අභ්‍යන්තර සැකිලිලක් දරති. වියළි සමක් ඇති මොවුන් පෙනහැල මගින් ශ්වසනය සිදුකරති. චලනාදීහු ය. අභ්‍යන්තර සංරක්ෂණය සිදු වේ. කවච සහිත බිත්තර දමති. මොවුන් ජල සංරක්ෂණයට අනුවර්තන පෙන්වති.

දැනට ශ්‍රී ලංකාවේ උරග විශේෂ 171ක් හමු වන අතර ඉන් විශේෂ 101ක් අප හටව ඇතිවේ (2007 හතු දත්ත පොත). මෙම උරගයෝ පාංශු, තොම්ක, රැක්කරිය හා ජලජ ජර්ජ්ස් පද්ධතිවල ජීවත් වෙති. උරගයන් ස්වාභාවික ජර්ජ්ස් සමතුලිතතාවට මෙන් ම මිනිසාටත් ඉතා ම වැදගත් වන සත්ත්ව කොට්ඨාසයකි. ඔවුන් විවිධ කෘමීන්, කකුළුවන්, මීයන්, කුඩා කෘමිපායීන්, උණු ජීවීන්, උරගයන් හා පක්ෂීන් ආදී සතුන් ආහාරයට ගනිති. කබරගොයන් කුඹුරුවල වේලි මෙන් ම අස්වැන්න ද විනාශ කරන මීයන් හා කකුළුවන් ආහාරයට ගන්නා අතර තලගොයී පොල් කැරවෙහිසන් ආහාරයට ගනිති. කිඹුලන් ඔවුන් ජීවත් වන ජලාශවල ජර්ජ්ස් යහපත් අත්දැකීම් පවත්වා ගැනීමට උපකාරී වේ. වනාන්තර එළි කිරීම, වාසස්ථාන කැබලි වීම මෙම උරගයන් මුහුණපාන ප්‍රධානම තර්ජන වේ.

පොළොහා

කබරගොයා

විශාල උරගයින් සංඛ්‍යාවකට වාසගුණික වූ මෙම සංරක්ෂණයට, කලාවට, තර්ජනයට, විශ්වාස හා ඇදහිලි වලටද උරගයින් හා බැඳුණු සම්බන්ධතාවයක් දක්නට ලැබේ. මෙයට හේතුව වසර දහස් ගණනක් මිනිසා ඔවුන් සමග එකව ජීවත්වීම විය හැකිය. මේ ලිපියේ අරමුණ උරගයින් හා අප අතර පවතින එම සබඳතාවය පිළිබඳ සොයා බැලීමයි.

මීට වසර 37000-60000 අතර කාලපරාසයක ජීවත් වූ බලංගොඩ මානවයා වාසය කල ගල් ගුහා වල සිදුකල කැනීම් වලදී භාගයින්, කටුස්සන් වැනි උරගයින් ගේ සාධක හමුවී ඇත. බලංගොඩ මානවයන් ගල් ගුහා හා විවෘත තුළ වල දැඩියක්කරුවන් ලෙස ජීවත් වූවන්ය. ඔවුන් විසින් මෙම උරගයින් දැඩියක්කර ආහාරය සඳහා යොදා ගත්තේ යැයි සැලකේ. අනුරාධපුර රාජධානියේ සිදුකරන ලද කැනීම් වලදී ද එහි මුල් පදිංචිකරුවන් උරගයින් ආහාර වශයෙන් යොදාගත් බවට සාක්ෂි හමුවී ඇත. එනම් කිරි ඉබ්බන් /soft shell terrapin (*Lissémys punctata*) ,ගල් ඉබ්බන් / hard shell terrapin (*Melanochelys trijuga*) බටු කැස්බෑවන්/ olive ridley sea terrapin (*Lepidochelys olivacea*) සහ තලගොයින් / land monitor(*Varanus bengalensis*) වැනි සතුන්ගේ අරටකට ඉපැරණි තු ස්ථර වලින් හමුවී ඇත.

කටුස්සා

ක්‍රි.ව 1 වන සියවසේදී පමණ ලියන ලද “පෙර්පලුස් බෆ් ද චිර්ස්ක්‍රියන්” නම් ග්‍රන්ථයේ මෙහිටින ඉදිබ්‍ර කටු පිටහට යැවූ බව සඳහන් වේ. මේ හැරෙනු විට අතීතයේ විසූවන් කටුස්සන් (Heydt 1744) හා පිබ්‍රෙර මස් :Daraniyagal 1954) ආහාරයට ගත් බව පැවසේ.

උභයජීවීන් නාගයින් කෙරෙහි අද දක්වාම ලාංකීකයන් තුළ තැන්පත්වීම් හා ගෞරවයක් පවතී. අද දක්වාම බොහෝ ගෞරවයන් නාගයන්ට හිංසා කිරීමට ඉදිරිපත් නොවේ. ඔවුන් ඇතැම් විට නාගයන් දේවත්වයේලා සලකන අවස්ථා දක්නට ලැබේ. එමෙන්ම යම් යම් වස්තූන් හා ධන නිධාන ආරක්ෂා කර ඇති ස්ථාන වල නාග පෙණයේ ආකෘතියක් කොටා ඇති ආකාරයෙන් ඒ බව පැහැදිලි වේ. මීට අමතරව ගෞරවයන් අතර පවතින තවත් විශ්වාසයක් වන්නේ නාගයන්ට කරදරයක් කළහොත් නාගයා ඒ පුද්ගලයා කෙරෙහි වෛර බඳින බවයි. ඒ නිසා අතීතයේ දී මෙන්ම අද ද ගෞරවයන් බොහෝ විට නාගයන් මැරීමට ඉදිරිපත් නොවේ. නාගයෙක් තම වන්නට ආවිට කරුණාවෙන් ආමන්ත්‍රණය කර “අපේ නයිගාමි අපිට කරදර නොකර ආපහු යන්න. මෙවැනි අපිරිසිදු ස්ථාන බබට සුදුසු නොවේ” වැනි ආයාචනාත්මක ඉල්ලීමක් කර නාගයින් පලවා හරී.

හුනා

අතීතයේදී ලංකාවේ “නාග” නමින් ගෝත්‍රයක් ද සිටි බව ද ඔවුන් දක්ෂ නාචිකයන් බවද ඒ පිළිබඳව තොරතුරු සොයා බැලීමේදී පැහැදිලිවේ. බුදුරජාණන් වහන්සේ පලමුවම ලංකාවට වැඩම කළේ චුල්ලෝදර හා මහෝදර යන නා රජුන් දෙපලගේ මැණික් පුටුවක් සම්බන්ධ අර්ගලයක් සංසිද්ධිමට බවත්, තෙවන වර ලංකාවට වැඩම කළේ මහිපක්ෂිත නා රජුගේ ආරාධනයෙන් බවත්, ඉතිහාසයේ සඳහන් වේ. ඒ අනුව. “නාග” නමින් ලංකාවේ අතීතයේ වාසය කළ ගෝත්‍රය ඉතා දියුණු ජන කොට්ඨාශයක් බව පැහැදිලි වේ.

අතීතයේදී “නාග” යන්න “උතුම්” යන අර්ථයෙන් ව්‍යවහාර වූ බව පැරණි සෙල්ලිපි වලින් පෙනේ. පැරණි සෙල්ලිපි වල රජුන් පිළිබඳව සඳහන් කරන විට “නක” “නාග” යන වචන භාවිතා කර තිබේ. “අභය මහරජ පුතෙ දෙව්නාචිය නක මහරජේ” යනුවෙන් මහරජවලේ සෙල් ලිපියේ සඳහන් වේ. එමෙන්ම ලක්දිව රාජනාමාවලියේ බොහෝ රජවරුන්ගේ නමට “නාග” යන වචනය සම්බන්ධ වේ. උදා: ඉලනාග, සිරිනාග, චෝරනාග.

පැරැන්නන් නාගයා ඡලයට අධිපති දෙවියා ලෙස සලකන ලදී. වැව්, පොකුණු ආදිය සෑදූවිට ඒ ආශ්‍රිතව නාග රජු සවිකරන ලදී. නාග රජු පොකුණු ආශ්‍රිතව යෙදීමෙන් ඡලය අඩුනොවන බවට විශ්වාසයක් පවතී. උදා: මිහින්තලයේ නාග පොකුණ මීට අමතරව ආරාම වල නාග ගල් දක්නට ලැබේ. මුරගල් වල, දොරටුපාල රජු වලට පිටුපසින් නාග පෙණ 05/07 තෙලා ඇත කුට්ටම් පොකුණේ පංචනාගදර්ශණය අනුරාධපුරයේ මාතන්කට්ටිය සොරොව්වේ පෙණ 07 කින් යුතු නාග රජු සඳහා අලංකාර නිර්මාණයන්ය. මේවා ආරක්ෂාව සංකේතවත් කරමින් යොදාගෙන ඇති බව සිතිය හැකිය.

සිකනලා

මිහිනතලයේ නාග පොකුණ

කැටයම් හා පාරම්පරික කම්බානත වලද රටා නිර්මාණයේදී ද නාග රූපය යොදා ගෙන ඇත. පන්තම් කම්බානතයේ එන “නයි දැගර්” ඊට උදාහරණ වේ. ඒ බව පන්තම් කම්බානතය ආශ්‍රිතව ඇති ඡන කවියකින් දැක්වේ.

ඇස් ලඳුනේ දැන මැස්විලි	කියන්නේ
“නයි දැගර්” පැදුරේ වට	පුරන්නේ
කොයි දෙසින් මාතෙල් මල්	පිපෙන්නේ
වෙයි ගුවනේ ඉර හඳ තරු	දිලෙන්නේ

එසේම පහත රට නර්තන සම්ප්‍රදායේ ශාන්තිකම්බ වලදී යොදා ගන්නා වෙස් මුහුණු වලටද නාග රූප සම්බන්ධය. උදා : නාග රාක්ෂ වෙස් මුහුණ හා ගුරුලු රාක්ෂ වෙස් මුහුණ

කැස්බෑව

ඉබ්බා

උඩරට නර්තන කලාවේ වැදගත් අංගයක් වන දහඅට වන්නමේ ඇතුළත් වන “නයිඅඩ් වන්නම” නාගයාගේ ගමන් විලාශය අනුවත් “උරගා වන්නම” සර්පයාගේ ගමන් විලාශය අනුවත් නිර්මාණය වී ඇත.

ඡ්‍යෝතිෂ්‍ය අනුව රාහු තැමති ග්‍රහයාට නාග හිසක් ඇති බවට විශ්වාස කෙරේ. ඒ අනුව රාහුගෙන් ඇතිවන අපල උපද්‍රව සඳහා නාගපෙණයේ ආකෘතිය ඇති මුදුවක් පැලදීම ද සිංහල ඡනයා අතර දක්නට ලැබේ. එමෙන්ම අතීතයේ දී නාගයින් ඇදහීම ලංකාවේ පැවති බවට සාක්ෂි පවතී.

ලාංකික අභිකුණ්ඨික ඡනනාව විසින් ඇද දක්වාම සිදුකරනු ලබන “නයි තැට්ටිම” මගින් ඔවුන් තම ඡ්‍යවතෝපාය සලසා ගනී.

දේශීය පාරම්පරික වෛද්‍ය ක්‍රමයේ සර්ප විෂ වෛදකමට විශේෂ තැනක් හිමිවේ. දුටුගැමුණු හා බුද්ධදාස වැනි රාජ්‍ය යුග වල සර්ප වෛදකම ව්‍යාප්තව පැවති බව කියැවේ. දුටුගැමුණු රජතුමා අවස්ථා කීපයකදීම සර්ප දෂ්ඨ කිරීම් වලට ගොදුරු වූ බවත් අවිසානයේදී සර්ප දෂ්ඨයකින් මිය ගිය බවත් ඡනප්‍රවාදයේ දැක්වේ. බොහෝ අවස්ථා වල සර්ප දෂ්ඨයන්ගෙන් දුටුගැමුණු රජතුමා යුවපත් කර ඇත්තේ “කපුරුතාද” නම් අති දක්ෂ විෂ වෛද්‍යවරුන්ට බවද ප්‍රවාදයේ දැක්වේ. මහාචාර්යවරයාට අනුව දේශීය වෛද්‍ය ශාස්ත්‍රයේ නිපුණ බුද්ධදාස රජතුමා රෝගීවූ නාගයෙකුට පවා බෙහෙත් කර යුවපත් කල බව දැක්වේ.

සර්ප විෂ වෛද්‍යවර්ගයට අතීත ඡන සමාජයේ විශේෂ තැනක් හිමි විය. සර්පයෙකු දෂ්ඨ කල විට ඒ පුවත බැලෙන යන දුකයාගේ හැසිරීම් අනුව දෂ්ඨ සර්පයා, රෝගියා බේරාගත හැකිද නොහැකිද යන බව දැනගැනීමේ හැකියාව විෂ වෛද්‍යවරුන් සතු විය. ඒ හා බැඳුණු පාරම්පරික දැණුම් සම්භාරයක් ඔවුන් සතුව පැවතුණි

සාමාන්‍යයෙන් උරගයින් යුරතල් සතුන් ලෙස ඇතිකරනු නොලැබුවත් එවැනි අවස්ථාවක් පිළිබඳ තොරතුරක් පහත දැක්වෙන ඡනකවියෙන් ප්‍රකාශ වේ.

මං බාලේ ඇති කළු තලගොය්	පැටියා
මට තනිවට මිදුලේ මේ කෙළ	සිටියා
රූදු මරුවා ඇවිදින් උෟ අරන්	ගියා
ඇනේ මගේ යුරතල් තලගොය්	පැටියා

අප තිවෙස් වල බොහෝ විට දක්නට ලැබෙන උභයෙකු වන “හුනා” අනාවැකි පල කරන්නෙකු ලෙස අතීතයේ සිට පිළිගත් බව භොබ්වි නොක්ස් ගේ වාර්තා අනුව පැහැදිලිවේ. හුනා හබ තගන දිගාව අනුව, හුනා වැටෙන සිඵ්‍රයේ ස්ථානය අනුව අනාවැකි පල කිරීම “හුනු ශාස්ත්‍ර” නමින් හදුන්වනු ලැබේ. මේ හඳුනා විට ගඳුබිණ, තලගොයා, කබ්‍රගොයා ආදී උභයන්ගේ හැසිරීම් රටාවන් අනුවද අනාවැකි පලකරනු ලැබේ. එමෙන්ම විවිධ උභයන් / ස්ඵ්‍රයන් ආශ්‍රිතව ගොඩනැගුණු කන්‍යාදුර, ජනප්‍රවාද හා ප්‍රස්ථා පිඵ්‍ර ද රාශියක් අප සංස්කෘතිය තුළ දක්නට ලැබේ. උදා: “නායාව ගහලා පොල්ල වරදුද ගන්නා වගේ” “ඉබ්බන්ගෙන් පිහාටු ඉල්ලනවා වගේ” “කන්න ඩින උනාම කබ්‍රගොයාත් තලගොයා වෙනවා” “කටුස්සාගේ කරේ රත්තරන් බැන්දා වගේ”

ඊට අමතරව උභයන්ගේ යම් යම් හැසිරීම් රටා අනුව කාලගුණය පිළිබඳව අනාවැකි පලකිරීමේ හැකියාව ගැනීමත් සතුට. ඒ අනුව ග්‍රීක්‍රයේ සමයේ කටුස්සන් එක දිගට කඳ හැසීම (සිටුරුවිබ්‍රෙ) ඉදිරි සතියේ වර්ෂාවක් ඇතිවන බව සනාථ කරන බව ගැනීමන්ගේ විශ්වාසයයි.

එමෙන්ම උභයන් ආශ්‍රිතව ගොඩනැගුණු ග්‍රාමනාම (උදා: නාගදීප, නයිවල, ඉබ්බන්වෙල, කිරිඉබ්බන් වැට) හා පුද්ගල නාම (උදා: නාගසිංහ) විශාල සංඛ්‍යාවක් ද අප අතර දක්නට ලැබේ

බුදුරජාණන් වහන්සේ මුල්ලෝදර හා මහෝදර යන නා රජුන් දෙපලගේ මැණික් පුවුවක් සම්බන්ධ අර්ගලයක් සංසිද්ධිමට තෙවන වර ලංකාවට වැඩම කිරීම